За народ свій нещасливий,
Повна щирої журби,
Ти ступила на правдивий
Шлях святої боротьби.

Опинились ми в неволі,
Побратались взаперті,
Ти не знала краще долі,
Як лихі конання ті.

І молився я нишком богу
В нерозважному страху,
Щоб тебе, мою небогу,
Зло не стріло на шляху!

*Зів’язниця — товаришка по ув’язненню, по засланню